

Armas Herman!

Täna 17. nov. kirja eest! Sinu kirjast selgub, et üks minu oktoobrikuu kiri on kaduma läinud. Siiani arvasin, et postis ei lähe midagi kaduma!

Toetan Sinu soovi muuta "Bülletääni" sisu rohkem pedagoogiliseks. See teeb muidugi Sinu töö raskemaks, just kaastöö saamise osas. Meie muinasjutupäev tõi noortele esinejatele ja kuulajatele rõõmu, elevust ja teotahet. Selve ettekanne andis ülevaate eesti muinasjuttude kogumisest, ühtlasi levimisest üle keelepiiride tänapäevani välja. Tema ei tuleks kahjuks toime pedagoogilise sisuga ettekande koostamisega. Nagu Sulle varem mainisin, vastas siinse kooli noor juhataja mõningaile küsimusile. Kuigi Gaston saadab sulle Sulle hiljem, lisan siiski siia ühe käepärase koopia. See usutlus ilmus juba ajalehes "Vaba Eesti Sõna". Kahjuks ei ole see ka mitte otseselt pedagoogilise sisuga.

Noored ütlesid muinasjutupäeval, et nad on nõus varsti jälle tegelema ja esinema - ainult kutsu kaasa! Kõnelesin nendega siis juba eesoleval Marie Underi luuleõhtul (aprillis) esinemisest. Noored olid nõus deklameerima ja M.U. kirjanduslikku testamenti ette lugema (ilmus "Tulimullas" nr. 3, 1980). Sellest ühele korraldajale kõneldes sain jälle niisuguse rabava noortevastase vastuse, et pean noortele ära ütleva - nemad ei saa esineda. Kavas oli ka minul osa, seetõttu loobusin sellest. Nõustusin vaid korraldama Marie Underi luuletuskogude näituse.

Jah, Sinul on kahjuks õigus, et paljud meie keeleinimesed (ka mitmed nn. vaimuinimesed) on "kapseldunud egotsentrilisse olukorda". Need on inimesed, kes said hariduse Eesti Vabariigis, ja kes peaksid tundma loomulikku endastmõistetavat kohustust endast eesti rahvale midagi anda! Loodan, et Sa siiski leiad asjatundlikke abilisi ja kaugõppekursus läheb käiku. Vähemalt on tähtis seda inimestele pakkuda, et need saaksid sellest osa, kes viitsivad õppida ja kirjateel suhelda.

Keskuse koosolekul nägin, et Gaston on endiselt entusiastlik tegija! Ta sõnad on vahel pessimistlikud, kuid tegudes väljendub optimism.

Palju edu Sulle kõigis ettevõtmistes!

28. nov. 1982.

Parimate soovidega,
S. Mõlder.

P.S. Äsja saime Rootsist kurbi teateid Silvia Aaviku, Eduard Tubina ja Juhan Aaviku lahkumisest igavikku. Kas tõesti Silvia Aavik ka?